

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи номзадии Раҳимов Шодмон Давлатович, дар мавзуи “Самаранокии истифодаи нуриҳои минералӣ дар кишти навъҳои пиёзи барвақтӣ дар водии Вахш”, барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯи ихтисоси 06.01.09 - Сабзавотпарварӣ. ш. Душанбе, 2025с.

Диссертатсияи Раҳимов Шодмон Давлатович дар мавзуи “Самаранокии истифодаи нуриҳои минералӣ дар кишти навъҳои пиёзи барвақтӣ дар водии Вахш”, дар шароити ҷануби ҷумҳурӣ, ноҳияи Ҷайхуни водии Вахш, ба анҷом расонида шудааст. Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсияи мазкур, ба ҳалли мушкилоти соҳаи сабзавоткорӣ бахшида шуда, ба шиносномаи ихтисоси 06.01.09-Сабзавотпарварӣ мутобиқат менамояд.

Мубрами мавзуи тадқиқот. Сабзавотпарварӣ дар комплекси агросаноатии Ҷумҳурии Тоҷикистон мавқеи хоса дошта, маҳсулоти он аҳолиро бо сабзавоти тару тоза, қорқард ва пухташуда таъмин ва ба саноати қорқарди маҳсулот ашёи хомро пешкаш менамояд. Минтақаҳои асосии сабзавоткории мамлакат дар водӣҳои Вахш, Ҳисор, ноҳияҳои минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон ва ноҳияҳои водигии вилояти Суғд ҷойгир шудаанд. Ноҳияҳои ҷанубии водии Вахш аз ҷиҳати ҳарорати ҳаво дар ҷумҳурӣ гармтарин буда, дар он зироатҳои ба хунуқӣ тобовари сабзавотӣ, аз ҷумла пиёзи беҳӣ, қарам ва сабзӣ васеъ парвариш қарда мешаванд. Солҳои охир ин ноҳияҳо, аз ҷумла ноҳияи Ҷайхун ба минтақаи асосии ҳосили пиёзи беҳии барвақтӣ дар ҷумҳурӣ мубаддал шудаанд. Ҷунки ҳарорати ҳавои давраи тирамоҳ-зимистон-аввали баҳор ба талаботи биологии зироати пиёзи беҳӣ ҷавобгӯ буда, ҳосили он дар охири моҳи апрел-аввали май пухта-мерасад ва талабот дар ин маврид ҳам дар дохили ҷумҳурӣ ва ҳам берун аз он ниҳоят қалон буда, харидори зиёд дорад.

Зироати пиёзи беҳӣ ба мавҷудияти миқдори зарурии моддаҳои ғизоӣ дар ҳок эҳтиёҷманд буда, дар ҳолати истифодаи нуриҳои минералӣ

потенсиали баланди ҳосилнокиро зоҳир менамояд. Вале бо сабаби то солҳои охир мавҷуд набудани тавсияҳои илман асосноки истифодаи нуриҳои минералии нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийгӣ, воридкунии онҳо ба хок тахминӣ буда, гузаронидани корҳои илмӣ-тадқиқотиро дар ин раванд тақозо дошт. Бо ин сабаб, уновонҷӯ Раҳимов Ш.Д. дар солҳои 2018-2020 тадқиқоти худро оид ба муайянкунии самаранокии истифодаи илман асосноки нуриҳои минералӣ дар хокҳои хокистарранги равшани ноҳияи Ҷайхуни вилояти Хатлон бо навҳои пиёзи барвақтии “Пешпазак”, “Алдоба” ва “Тунис” гузарондааст.

Мансубияти тадқиқот ба барномаҳои илмӣ. Тадқиқоти гузаронидаи уновонҷӯ Раҳимов Ш.Д. дар чорчӯбаи барномаи супоришӣ дар мавзӯи “Офаридану интиҳоби навҳои серҳосилу баландсифати зироатҳои сабазавотӣ ва полизии ба тағйирёбии иқлим мутобиқ, тақмил додани технологияи парвариши онҳо дар Тоҷикистон (РКД 0116 ТҶ00623) барои солҳои 2016-2020” гузаронида шудаанд. Мақсади тадқиқот асосноккунии илмии меёр ва таносуби истифодабарии нуриҳои нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийгӣ барои парвариши ҳосили баланду хушсифати пиёзи беҳӣ дар хокҳои хокистарранги равшани водии Вахш, инчунин баҳодиҳии самаранокии иқтисодии истеҳсоли ҳосили ин зироатро дар бар мегирад.

Вазифаҳои асосии тадқиқот муайянкунии речаи ҳарорат ва намнокии ҳаво ва миқдори боришот дар минтақаи гузаронидани таҷрибаҳои саҳроӣ; омӯختани тағйирёбии миқдори моддаҳои ғизоӣ дар хок, гузаштани давраҳои фенологии растаниҳо, ҳосилнокӣ, сифати маҳсулот ва самаранокии иқтисодии истифодаи нуриҳои минералӣ дар парвариши ҳосили навҳои тезпази пиёзи беҳӣ - “Пешпазак”, “Алдоба” ва “Тунис” дар водии Вахш мебошад.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмии диссертатсияи мазкурро муаллиф дар он асоснок мекунад, ки дар рафти тадқиқоти илмӣ бори аввал дар ноҳияи Ҷайхуни вилояти Хатлон, дар хокҳои хокистарранги

равшан нишондиҳандаҳои илман асоснокшудаи таъсири нуриҳои минералии нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийгиро ба речаи сатҳи онҳо дар хок, нашъунамои растаниҳои навъҳои пиёзи зудпази беҳи «Пешпазак», «Алдоба», «Тунис», ҳосилнокӣ, сифати ҳосил ва самаранокии иқтисодии истифодаи нуриҳо муайян намудааст.

Барои расидан ба ҳадафи илмиаш, унвончӯ Раҳимов Ш.Д. чунин нуқтаҳои муҳими илмиро интихоб намуда, ба ҳимоя пешниҳод намудааст:

1. Тағйирёбии речаи сатҳи моддаҳои ғизоӣ ва нашъунамои растаниҳои навъҳои пиёзи «Пешпазак», «Алдоба», «Тунис», вобаста ба истифодаи меъёрҳои гуногуни нуриҳои минералии ба хок воридшаванда;

2. Ҳосилнокии пиёзи беҳии навъҳои омӯхташуда ва сифати маҳсулот вобаста аз истифодабарии нуриҳои нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийгӣ;

3. Таҳлили самаранокии иқтисодии истифодабарии нуриҳои нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийгӣ дар парвариши ҳосили беҳпиёзи навъҳои «Пешпазак», «Алдоба» ва «Тунис» дар водии Ваҳши вилояти Хатлон.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Натиҷаҳои корҳои илмӣ-тадқиқотии муаллиф ҳамасола дар чаласаҳои Шӯрои олимони Институти боғу тоқпарварӣ ва сабзавоткорӣ АИКТ муҳокима ва тасдиқ карда шудаанд. Унвончӯ назорати фенологию биометрии нашъунамои растаниҳоро бо истифодаи дастурамали “Методика государственного сортоиспытания”, ҳосилнокӣ ва сифати пиёзро бо истифодаи дастури “Методика полевого опыта в овощеводстве и бахчеводстве” [Белик, Бондаренко], таҳлили дисперсионии нишондиҳандаҳои ҳосилнокиро бо усули Б.Н. Доспехов ба роҳ мондааст. Натиҷаи асосии корҳои илмӣ-тадқиқотӣ дар маҷлаҳои конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва маҷаллаҳои тақризшаванда ба ҷоп расонидааст.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Матни асосии диссертатсия дар 146 саҳифаи компютерӣ ҷой дода шуда, 5 боб, хулоса, пешниҳоду тавсияҳо

барои истехсолотро дар бар мегирад. Рӯйхати адабиёти истифодашуда аз 157 номгӯй, аз ҷумла 6 адабиёти хориҷӣ иборат аст.

Дар муқаддима маълумот оид ба муҳиммияти мавзуи диссертатсия, сатҳи омӯзиши он, мақсад ва вазифаҳои тадқиқот, объекти тадқиқот, наwgониҳо ва дигар зерҷузъҳо муфассал баён шудаанд.

Боби якуми рисола “Шарҳи адабиёт” буда, ба 3 зербоб ҷудо карда, оид ба пайдоиш ва хусусиятҳои биологии бехпиёз, таъсири омилҳои технологияи парвариш ба ҳосилнокӣ ва сифати бехпиёз ва аҳамияти истифодаи нуриҳои минералӣ дар парвариши пиёзи бехиро дар бар мегирад. Ин боб дар ҳаҷми 28 саҳифа навишта шуда, ҳамчун асоси заминавӣ ба таҷрибаҳои амалии муаллиф ба ҳисоб меравад.

Боби дуҷуми диссертатсия «Мавод ва методикаҳои тадқиқот» ном дошта, аз 5 зербоб иборат буда, маълумот оид ба таркиби хоки маҳалли тадқиқот, маълумоти шароити иқлими минтақа, методҳо, объект ва усулҳои тадқиқотро дар бар мегирад.

Дар боби 2-юми диссертатсия 3 ҷадвал ва 1 диаграмма ҷойгир карда шудааст, ки дар он маълумот дар бораи ҳарорати ҳаво ва боришоти атмосферии водии Вахш дар солҳои тадқиқот ва миёнаи бисёрсолаи онҳо қайд гардидааст.

Дар қисмати методикаи таҷриба бошад, оид ба омӯзиши усулҳои истифодабарии нуриҳо дар кишти пиёзи барвақтӣ, гузаронидани назорати фенологию биометрӣ, ҳисоби ҳосилнокӣ, сифати маҳсулот, таҳлили дисперсионии нишондиҳандаҳо ва таҳлили самаранокии иқтисодии тадқиқотро дар бар мегирад.

Боби сеҷуми диссертатсия «Натиҷаҳои аз тадқиқот бадастомада» ба 8 зербоб ҷудо шуда, оид ба таъсири истифодаи нуриҳои минералӣ ба миқдори моддаҳои ғизоӣ дар хок, тағйирёбии речай ғизоии нитрогенӣ дар хок вобаста ба истифодаи нуриҳо, тағйирёбии речай моддаҳои ғизоии фосфорию калийдор дар хок вобаста ба нашъунамои растаниҳои наvъҳои зироати пиёзи бехии тезпаз вобаста ба истифодаи нуриҳои

минералӣ, нишондиҳандаҳои фенологӣ ва биометрии пиёзи беҳии навъҳои тезпаз, таъсири нуриҳои минералӣ ба вазни миёнаи пиёзи беҳӣ ва баромади ҳосили молӣ, вобастагии миқдори нитратҳо дар таркиби растанӣ ва ҳосили пиёзи беҳӣ зери истифодаи нуриҳои минералӣ, барориши моддаҳои ғизӣ ба ҳосили биологии навъҳои пиёзи беҳӣ вобаста ба истифодабарии нуриҳои минералӣ, ҳосилнокии навъҳои зироати пиёзи беҳӣ, таркиби биохимиявии пиёзи беҳӣ ва сифати молии ҳосили навъҳои пиёзи беҳӣ вобаста ба истифодаи нуриҳои минералӣ маълумоти асосии тадқиқот ҷойгир карда шудааст. Дар ин боб 19 ҷадвалу 7 диаграмма ҷойгир шудааст. Дар ҷадвалҳо натиҷаҳои корҳои илмӣ-тадқиқотии баанҷомрасида таҳлил ва баррасӣ гардида, диаграммаҳо алоқамандии аломатҳоро вобаста ба вариантҳои таҷриба нишон медиҳанд. Нишондиҳандаҳои ҷадвалҳо ва диаграммаҳо қори анҷомдодаро асоснок менамоянд.

Боби чорум «Самаранокии иқтисодии истифодаи нуриҳои минералӣ дар парвариши ҳосили пиёзи беҳӣ» ном дошта, доир ба дараҷаи даромаднокии парвариши ҳосили пиёзи беҳӣ маълумоти мушаххас гирд оварда шудааст. Дар ин боб муаллиф дар бораи хароҷотҳои истеҳсолии воқеӣ, даромади умумию софи шартӣ ва дараҷаи даромаднокиро барои парвариши пиёзи беҳӣ дар майдони 1 гектар, дар шароити води Вахш ҷойгир намудааст. Дар ин қисмати диссертатсия 2 ҷадвал ҷойгир буда, маълумоти зарурӣ вобаста ба самаранокии иқтисодии пиёзи беҳӣ оварда шудааст.

Боби панҷум «Баррасии натиҷаҳои тадқиқот» номгузорӣ гардидааст. Дар ин қисмат унвонҷӯ натиҷаҳои ниҳии қори диссертатсиониро дар шароити ҳоку иқлими водии Вахш муфассал ҷойгир намуда, хулосаҳои илман асоснокро доир ба натиҷаҳои ба даст омадаи корҳои илмӣ-тадқиқотӣ дар 8 банд баррасӣ гардида, мубрамии қори анҷомдодашударо инъикос менамояд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия.

Бо роҳи гузаронидани тадқиқоти саҳроию омӯзишӣ дар заминҳои хокаш хокистарранги равшани водии Ваҳши вилояти Хатлон, ки минтақаи асосии парвариши пиёзи барвақтӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб меравад, тавассути истифодаи нуриҳои нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийӣ меёру таносуби илман асоснокшудаи онҳо барои парвариши ҳосили баланду хушсифати пиёзи беҳии тезпази навҳои «Пешпазак», «Алдоба» ва «Тунис» дар кишти тирамоҳӣ муайян карда шуданд.

Системаи коркардшудаи истифодаи нуриҳои минералӣ барои нашъунамои хуби растании навҳои беҳпиёз мусоидат намуда, ҳосилнокии дилҳо ва самаранокии баланди иқтисодии парвариши ин зироатро таъмин кардааст. Меёру таносуби истифодаи нуриҳои минералии тавсияшаванда барои ноил гаштан ба натиҷаҳои назаррас заминаи асоснок мегузорад ва дар майдони 11 га дар истеҳсолот бо ҳосилнокии 55-60 т/га татбиқ шуданд.

Наشري натиҷаҳои тадқиқот аз рӯи мавзӯи диссертатсия. Унвонҷӯ Раҳимов Ш.Д. натиҷаҳои тадқиқотиашро дар 16 мақолаи илмӣ, аз он ҷумла 5 номгӯй дар маҷаллаҳои тақризшавадаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 11 номгӯйи дигараш дар маводҳои конференсияҳои илмӣ соҳавӣ ба таъб расонидааст. Мақолаҳои аз ҷоп баромада мундариҷа, мазмуну мухтавои ба даст омадаи тадқиқотҳои унвонҷуро инъикос менамояд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионӣ. Диссертатсияи Раҳимов Шодмон Давлатович дар мавзӯи “Самаранокии истифодаи нуриҳои минералӣ дар кишти навҳои пиёзи барвақтӣ дар водии Ваҳш”, дар асоси талаботи “Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия”, ки бо фармоиши раиси Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз 27 декабри соли 2024, № 493 тасдиқ шудааст, мутобиқат мекунад.

Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд ва ба Талаботи тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бо назардошти баҳои мусбате, ки дар тақриз баён гардид, дар рисолаи мазкур баъзе камбудихоё норасоихо, ғалатҳои оморӣ, имлоии грамматикӣ ҷой доранд, онҳоро метавон чунин баён намуд:

1. Дар зербоби 2.1. ҳарорати миёнаи ҳаво ва намнокии нисбии ноҳияи Дайхун дар ҷадвалҳои 2.1. ва 2.3 нишон дода шудааст ва айнан ҳамин нишондиҳандаҳо дар диаграммаи 2.1. оварда шудааст, ки хочати тақрор кардани он нест.

2. Дар ҷадвалҳои 2.4, 3.2.1, ва 3.3.1 аз байни ҷадвалҳо ҷудо карда шуда “Идомаи ҷадвал ” навишта шудааст, ҳол он, ки ҷадвалҳо дар як саҳифа ҷой гирифтаанд. Ин аломат танҳо дар он ҳолат навишта мешавад, ки агар ҷадвал аз байн дар дигар саҳифа гузарад.

3. Дар саҳифаҳои 58 ва 59 расмҳои навҳои пиёз оварда шудааст. Хуб мешуд агар расмҳо дар замимаҳо оварда мешуд.

4. Дар саҳифаи 96 зербоби 3.9 “Таҳлили регрессионии ҳосилнокии навҳо ва миқдори нитратҳо дар беҳпиёз вобаста ба истифодаи нуриҳо” оварда шудааст, ки ин зермавзӯ дар мундариҷа вучуд надорад ва саҳифабандӣ нашудааст.

5. Дар рисола ғалатҳои имлоӣ ва риоя нагардидани мавҳеи аломати вергул ба ҷашм мерасанд.

Эродҳо ва камбудихо дар болот зикршуда, дар маҷмӯъ, аҳамияти назарию амалии диссертатсияи мазкурро коста намекунанд ва ба мухтавои кори илмӣ таъсири манфӣ намерасонанд.

Хулоса. Диссертатсияи Рахимов Шодмон Давлатович дар мавзӯи “Самаранокии истифодаи нуриҳои минералӣ дар кишти навҳои пиёзи барвакътӣ дар водии Вахш”, барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯи ихтисоси 06.01.09- Сабзавотпарварӣ пешниҳод гардидааст, кори илмии бисёрсолаи

анҷомёфта ва дар сатҳи баланди илмӣ анҷом дода шуда, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои кишоварзӣ аз рӯи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Муовини директор оид ба илм,
инноватсия ва рабобити байналмилалӣ
филиали Донишгоҳи технологияи
Тоҷикистон дар ш. Исфара,
доктори илмҳои кишоварзӣ

Солиев Зокирхоҷа Маҳмудхоҷаевӣ

27 ноябри соли 2025

Суроға: 735920, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд, шаҳри Исфара,
кӯчаи А. Ҷураев – 52, Тел: (+992- 3462) 22368.
E-mail: zokir13051975@gmail.com

Имзои З.М.Солиев-ро тасдиқ менамоям:
Сардори шӯъбаи кадрҳо ва коргузори
филиали ДТТ дар ш.Исфара

Додобоев Ҳ.Ҳ.

Суроғаи муассиса: 735920, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд, шаҳри
Исфара, кӯчаи А. Ҷураев – 52, Тел: (+992- 3462) 23351,
E-mail: fdtti@inbox.ru

27 ноябри соли 2025